

॥ ७ ॥ ८ ॥ दिव्याः अशनिपातादयः आंतरिक्षाः धूमकेत्वादयः पार्थिवाः भूकंपादयः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ कपालिकपालिनं सुषांसुलुगिति आर्षे द्वितीयालोपे सति परमेव्योमन्नित्यादिवत् प्राति
अभिवाद्योपसंगृह्य पितामहमथाब्रवीत् ॥ युधिष्ठिर उवाच संशयो द्विपदां श्रेष्ठममोत्पन्नः सुदुर्लभः ॥ ७ ॥ तस्य नान्योस्ति वक्ता वै त्वामृते द्विजपुंगव ॥ उ
त्पातांस्त्रिविधान् प्राहनारदो भगवानृषिः ॥ ८ ॥ दिव्यांश्चैवांतरिक्षांश्च पार्थिवांश्च पितामह ॥ अपि चैद्यस्य पतनाच्छन्नमौत्पातिकं महत् ॥ ९ ॥ वैशंपायन उ
वाच राज्ञस्तु वचनं श्रुत्वा पराशरसुतः प्रभुः ॥ कृष्णद्वैपायनो व्यास इदं वचनमब्रवीत् ॥ १० ॥ त्रयोदशसमाराजन्नुत्पातानां फलं महत् ॥ सर्वक्षत्रविनाशाय भ
विष्यति विशांपते ॥ ११ ॥ त्वामेकं कारणं कृत्वा कालेन भरतर्षभ ॥ समेतं पार्थिवं क्षत्रं क्षयं यास्यति भारत ॥ दुर्योधनापराधेन भीमार्जुनबलेन च ॥ १२ ॥ स्वप्ने द्र
क्ष्यसिराजेंद्रक्षपांते त्वं वृषध्वजं ॥ नीलकंठं भवं स्थाणुं कपालिं त्रिपुरांतकं ॥ १३ ॥ उग्रं रुद्रं पशुपतिं महादेवमुमापतिं ॥ हरं शर्वदृषं शूलं पिनाकिं कृत्तिवाससं ॥
॥ १४ ॥ कैलासकूटप्रतिमं वृषभेव स्थितं शिवं ॥ निरीक्षमाणं सततं पितृराजाश्रितां दिशं ॥ १५ ॥ एवमीदृशं स्वप्नं द्रक्ष्यसि त्वं विशांपते ॥ मातल्लुतेत्यनुध्याहि
कालो हि दुरतिक्रमः ॥ १६ ॥ स्वस्तितेस्तु गमिष्यामि कैलासं पर्वतं प्रति ॥ अप्रमत्तः स्थितो दांतः पृथिवीं परिपालय ॥ १७ ॥ वैशंपायन उवाच एवमुक्त्वा स
भगवान् कैलासं पर्वतं ययौ ॥ कृष्णद्वैपायनो व्यासः सहशिष्यैः श्रुतानुगैः ॥ १८ ॥ गते पितामहे राजा चिंताशोकसमन्वितः ॥ निश्चसन्नुष्णमसकृत्तमेवार्थं वि
चिंतयन् ॥ १९ ॥ कथं तु देवं शक्येत पौरुषेण प्रबाधितुं ॥ अवश्यमेव भविता यदुक्तं परमर्षिणा ॥ २० ॥ ततो ब्रवीन्महातेजाः सर्वान्भ्रातृन्युधिष्ठिरः ॥ श्रुतं वै पुरुष
व्याघ्रायन्माद्वैपायनो ब्रवीत् ॥ २१ ॥ तदा तद्वचनं श्रुत्वा मरणे निश्चितामतिः ॥ सर्वक्षत्रस्य निधने यद्यहं हेतुरीप्सितः ॥ २२ ॥ कालेन निर्मितस्तात कोममार्थोस्ति
जीवतः ॥ एवं ब्रुवंतं राजानं फाल्गुनः प्रत्यभाषत ॥ २३ ॥ माराजन्कश्मलं घोरं प्राविशो बुद्धिनाशनं ॥ संप्रधार्य महाराज यत्क्षमं तत्समाचर ॥ २४ ॥ ततो ब्रवीत्स
त्यधृतिभ्रातृन्सर्वान्युधिष्ठिरः ॥ द्वैपायनस्य वचनं तत्रैव समचिंतयन् ॥ २५ ॥ अद्य प्रभृतिभद्रं वः प्रतिज्ञां मे निबोधत ॥ त्रयोदशसमास्तात कोममार्थोस्ति जीव
तः ॥ २६ ॥ न प्रवक्ष्यामि परुषं भ्रातृनन्यांश्च पार्थिवान् ॥ स्थितो निदेशे ज्ञातीनां योक्ष्ये तत्समुदाहरन् ॥ २७ ॥

पदिकमात्रं शिष्यते विभक्तेः स्थानिवच्चानलोपाभावः तस्य चापदांतस्थत्वाद्नुस्वारोपि भवतीति मत्वर्थीयं प्रत्ययांतरं वाकल्प्यं एव मन्यत्रापि ज्ञेयं ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥
॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥